

Fornlämningsmiljön

Anders Wikström

Fornlämningsmiljön

Den arkeologiska kunskapen om kvarteret Professorn 1 och området direkt söder om Stora gatan var, innan undersökningen genomfördes, förhållandevis dålig. Däremot har ett flertal undersökningar utförts i Stora gatan samt längre ner mot strandkanten i kvarteret Professorn samt längs Gröna gränd och Långgränd.

Resultaten från flera av dessa undersökningar är ännu orapporterade, men en sammanfattning av varje undersökning redovisas nedan. Syftet är att ge en fylligare bild till de arkeologiska resultaten från kvarteret Professorn 1.

De flesta arkeologiska undersökningar som gjorts i Sigtuna har jämförts med resultaten från kvarteret Trädgårdsmästaren 1988–90. Framst avseende stadsgårdarnas topografiska och funktionsmässiga utseenden, bredder och längder. Men en hel del frågetecken kvarstår och som nämnts tidigare visar flera senare undersökningar att Trädgårdsmästarens stadsgårdar snarare ska betraktas som atypiska. Det verkar t.ex. inte som om de s.k. dropprummen är ett utmärkande drag som återkommer. Inte heller stadsgårdarnas längd verkar stämma med de från Trädgårdsmästaren. Resultaten från undersökningarna i Professorn 1, 2 och 4 (se nedan) tyder snarare på att stadsgårdarna antingen har varit betydligt längre (uppemot 50–60 meter långa), eller att det har funnits ytterligare en parallell gata längre ner mot stranden.

Nedanstående texter kommer från de rapportsammanställningar som skrivits om undersökningarna (Wikström 2008-11-25. Rapportsammanställning. Up, Sigtuna, Gröna gränd. SMUV; Wikström 2008-09-16. Rapportsammanställning. Up, Sigtuna, Stora Gatan VA. SMUV; Wikström 2008-12-05. Rapportsammanställning. Up, Sigtuna, Professorn 2. SMUV; Wikström 2008-12-05. Rapportsammanställning. Up, Sigtuna, Professorn 4. SMUV; Wikström 2008-12-01. Rapportsammanställning. Up, Sigtuna, Långgränd. SMUV).

Gröna gränd 1987

Med anledning av förnyelse och utbyggnad av avlopps- och dagvattenledningar i Gröna gränd undersöktes ett 79 m långt och 0,7–1,0 m brett schakt från Strandvägen till Stora gatan. Kulturlagertjockleken var upp till 2 meter, men stora sandfyllda störningar fanns på flera ställen längs gränden.

Vid undersökningen kunde fem–sex bebyggelseskikt, varav tre med tydliga konstruktioner, urskiljas. Konstruktionerna fanns mellan Stora gatan och ca 55 m ner i gränden.

Underst kom ett flätverksstaket mitt i gränden. Det sträckte sig mellan Stora gatan och ca 40 m söderut i gränden. Staketet markerar en tomtgräns som avslutas med en tvärgående stolprad mot dåtidens strand vid 4 möh. På östra sidan om tomtgränsen fanns rester efter ett eller flera hus med stensyllar. Söder om stolpraden har senare en tät stenpackning med kantkedja mot vattnet lagts ut, vilken troligen använts som hårdgörningsyta för uppdragning av båtar eller underlag till byggnader och broar. Stenpackningen avslutas drygt 55 m söder om Stora gatan och 3,5 möh. Ovanpå de tidigare husen låg bebyggelse i minst två skikt och tomtgränsen ligger kvar. Söder om den äldsta strandlinjen finns i senare skeden härdar mitt i gränden. Vid två senare undersökningar i kvarteret Professorn 2 (1995–96) och i kvarteret Professorn 4 (1996) kompletterades bilden av stadsmiljön vid den vikingatida och tidigmedeltida strandlinjen. Bland annat undersöktes liknande stolprader och stenfundament som i Gröna gränd.

Datering: 1000–1100-tal, stenkonstruktionen 1100-talets senare hälft–1200-tal.

Fyndmaterial utgörs framför allt av hornspill och keramikskärvor (äldre svartgods), men också pärlor och kammar. Bland keramiken kan också nämnas en BII-skärva av fransk härkomst (Rouen).

Stora gatan 1988

En av de till ytan mest omfattande arkeologis-

ka undersökningar som bedrivits i Stora Gatan i Sigtuna utfördes från maj till mitten av oktober 1988. Arbetet föranleddes av att en del av Sigtunas vatten- och avloppsledningar behövde bytas ut. De ledningar som skulle bytas följde inte en sammanhängande sträcka vilket innebar att den arkeologiska undersökningen delades upp i sju etapper, benämnda schakt I–VII. De områden som berördes låg alla mellan Lilla Torget och Långgränd. Inga nya sträckor för vatten- och avloppsledningsnätet behövde grävas. Detta innebar att större delen av det arkeologiska arbetet gick ut på att dokumentera redan befintliga schakt och dess profiler. I schakt I, II, III, IV, VI och VII behövde dock mindre delar av ytan undersökas i plan. Totalt utgjorde schakten 110 kvm, men endast 12 kvm undersöktes i plan.

Rapportarbetet till den arkeologiska undersökningen har påbörjats och utförts i två omgångar. Den första omgången resulterade i en opublicerad internrapport skriven av Mikael Karlsson som kortfattat redogör för resultaten från varje enskilt schakt. Den andra omgången är en bearbetning av internrapporten och är skriven av Anders Wikström. Detta arbete omfattade också digital renritning av profiler, digitalisering av valda delar av planritningarna och en sammanställning och bearbetning av resultaten. Följande texter om de enskilda schakten är en förkortning och bearbetning av internrapporten. I huvudsak har de översiktliga beskrivningarna behållits, medan mer detaljerade beskrivningar av enskilda lager och skikt skurits bort från texten.

Schakt I

Under tiden 6/5–11/5 genomfördes schaktning för nyanläggning av VA-rör etapp I. Schakt I som var ca 1 meter brett och 17 meter långt grävdes ned till ett djup av ca 1–2 decimeter under de gamla rören, ca 1,8 meter djupt. Det kulturlager som genomgrävdes genomgicks för hand och dokumenterades. Vid pkt 10–12 meter nedgrävdes en 1 meter bred provgrop till steril nivå. Max djup mot steril lera blev där nivå +7,52 möh, eller 2,20 meter från markytan. I övrigt framrensades en tydlig profilvägg som dokumenterades i skala 1:20 mot öst.

Schakt II

Det finns endast beskrivningar av lager i profilen och undersökta skikt i plan vid 0–1 meter.

Schakt III

VA-schakt III upptogs på grund av nedsättning av en brunn i början av juni. Schaktet hade en placering där Stora Gatan och Gröna gränd korsar varandra. Schaktet genomkorsades av el- och VA-ledningar som därmed delade upp schaktet i en nordlig och en sydlig del. I väster begränsades schaktet av en i N–S riktning gående elledning. I schakt III påträffades fragmentariska rester efter trä omedelbart under grusfyllnaden. Dessa var rester efter en träbeläggning eller kavelbro i både Ö–V och N–S riktning. De efterföljande skikten uppvisade inte lika tydliga konstruktioner, men det fanns bättre bevarade trärester/virke som låg i ungefär samma riktning antingen Ö–V eller N–S. Sannolikt är även dessa rester efter kavelbroar. Det fanns även neddrivna pålar i schaktet. I den södra delen av schaktet avtog mängden trävirke. Fr o m en nivå runt +7,50 möh verkar de tidigare exemplen på träbeläggning att upphöra och övergå i grövre virke i form av lodrätt neddrivna pålar/stockar, stenar och enstaka fasade stockar. Mot bottenskiten framkom en nedgrävning i form av ett dike som innehöll träflis och grenar, tillsammans med grova stolpar neddrivna i glacialeran. Detta förhållande gav intryck av att kavelbroarna i norra delen övergick till bebyggelse i södra delen av schaktet. (Kommentar: detta fick senare stöd vid en arkeologisk undersökning i kv Professorn 1, 1999–2000)

Schakt IV

Schakt IV uppgrävdes i norra delen av Stora Gatan i omedelbar anslutning till Hus nr: 56 och dess västra hörn (VA-schakt III och V låg ca 10 meter öster i gatans förlängning). Anledningen till schaktgrävningen var att gatukontoret skulle sätta en brunn och en vattenkoppling till Stora Gatans dagvattenledning. Schaktet begränsades i norr av störningsmassor från husgrunden samt i söder av dagvattenledningen.

Schakt V

Schakt V påbörjades omedelbart öster om och i anslutning till schakt III där antydningar till flera på varandra liggande träbeläggningar (kavelbroar) kunde framrensas i plan. Schakt V som kontinuerligt följde ett gammalt vattenledningsschakt kom att sträcka sig från pkt 0 meter vid Gröna gränd tom pkt 41 meter vid glasskiosken österut längs med Stora Gatan vid Långgränd.

Förutom profilritning av södra och delar av norra profilväggarna togs även ett anslutande schakt upp mellan pkt 27–30 meter pga. anslutning till en brunn. Detta schakt nedgrävdes i plan till vattenledningens nivå.

Södra profilväggen dokumenterades i sin helhet vilket innefattar; profilritning, planritning, profilfyndsinsamling, provtagning för dendrokronologi och fotografering. Norra profilväggen dokumenterades på samma sätt vid 0–7 meter samt 33–41 meter. Schaktväggen begränsades i botten av en vattenledning som gradvis höjde sig åt öster, vilket medförde att profilväggen hade sin högsta höjd de första 20 metrarna i väster. Vattenledningen och topografin höjde sig därefter gradvis vilket förminskade profilväggens höjd.

I schakt V framkom längs med hela det 42 meter långa schaktet mer eller mindre välbevarade trärester i form av i Ö–V riktning liggande stockar och tvärgående N–S riktning liggande kavlar, kluvor, plankor och fasade stockar. Schaktets bredd var ca 1 meter varav den södra schaktväggen uppvisade störst koncentration av trävirke och därför dokumenterades i större utsträckning än motsvarande del i norra schaktväggen som uppvisade en mindre mängd synligt trävirke, men däremot en tydligare lagerföljd.

Ett försök till indelning av de svåråtskilda träkonstruktionerna gjordes med utgångspunkt i det plangrävda schakt III, där uppskattningsvis fem skikt med åtskilda träkonstruktioner kunde urskiljas. Gemensamt för hela södra profilväggen var dock att de mest fragmentariska träresterna fanns i kulturlagret/lagren omedelbart under grusutfyllnaden samt att det mest välbevarade trävirket var koncentrerat till nivån strax över +8,5 möh samt under densamma.

Träkonstruktionerna tolkas som kavelbroar och uppvisade i sin tydligaste form längsgående stockar i N–S riktning med övertvärande stockar i olika utformning (kluvor, fasade och fyrkantiga). Dessa kompletterades av plankrester, liggande i schaktets riktning eller i övertvärande riktning. Samtliga övertvärande virkesrester var avgrävda sedan schaktet handgrävdes på 1920-talet. De flesta stockar fortsatte in i den södra profilväggen. Dock kunde några stockar med lätthet lyftas ut ur profilväggen. Detta tyder på att kavelbroläggningen har haft en begränsning åt söder. Förutom dessa visade en längsgående stock tydliga urfasningar troligtvis från en tidigare användning,

eventuellt sekundärt använd virke. Dominerande träslag var furu med enstaka stockar från något ädelträ eventuellt ek.

Den norra profilen hade en tydligare lagerföljd pga. avsaknaden av koncentrerad mängd trävirke som ”störde” den finare lagerföljden. Dock fanns tydliga rester av enstaka längsgående stockar samt flertalet tvärgående stockar/plankrester. Lagerföljden i den norra schaktväggen tyder på att det rör sig om kulturlager från bebyggelse.

Som sammanfattning kan sägas att de synliga resterna av träbeläggningen som framkom i schakt V påvisar att den gatusträckning som finns idag i Stora Gatan även fanns under medeltiden i Sigtuna. Utifrån profilfynd på daterad keramik kunde de trälagda gatuskikten härröra från ca 1100-tal–1250-tal. Schakt V hade en sådan central placering i Stora Gatan att träbeläggningen i södra och norra profilväggarna påvisade en central placering även för den medeltida gatan och att den var drygt 2,5 meter bred (mot dagens 5 meter).

Schakt VI

Schakt VI var beläget strax SV om kvarteret Trädgårdsmästaren där Stora Gatan löper ut i Lilla Torget. Schaktet upptogs på grund av vattenkopplingsbyte. Den södra schaktväggen rensades och dokumenterades. Den norra väggen var enbart bestående av fyllnadsgrus och sand. Efter dokumentation av schaktväggen grävdes ett 80 x 80 centimeter stort schakt utmed hörnet på den södra och västra profilväggen i syfte att få en lagerföljd ner till den sterila leran och lerans nivå. Profilväggarnas nivå kom att inneha en lagerföljd mellan +9,60 möh ner till +8,40 möh där vattenledningen utgjorde begränsningen nedåt. Utmärkande för profilen var främst det stora inslaget av större stenar samt inslaget av kalkflis, fragmentariska trärester, inslag av slagg, gödsel med fasade stockar/plank samt pålar nedslagna i glacialleran.

Schakt VII

I samband med profilritningen i schakt V upptogs ett mindre schakt mellan 27–29,4 meter. Schaktet kom att omfatta måtten 1,6 x 0,8 meter eftersom en ledning begränsade schaktytan in mot Lundströmska gården, söderut. Omedelbart under grusutfyllnaden framkom en stenpackning som påminde mycket om de två stenpackningarna som framkom i schakt IV. Under

denna stenpackning med tegelfyllning mellan stenarna framkom en förhållandevis homogen kulturjordsnivå.

Professorn 2, 1995–96

För- och slutundersökning 1995

Undersökningsområdet var beläget inom ramen för Svarta jorden i Sigtuna, nedanför Stora gatan och ner mot Strandvägen. Under 1000- och 1100-talet låg området under Mälarens yta, Först under 1200-talet etableras bebyggelse på platsen. Bottenleran låg på 2,85–2,15 meters höjd över nuvarande markyta.

Närmast leran låg ett par centimeter tjockt lager med fin sjösand. Däröver ett decimetertjockt torvigt lager som också innehöll djurben och fynd av 1000-talskaraktär. Nästa lager (ett transgressionslager?) var ca 0,15–0,35 meter tjockt bestod av grå bitvis grov sand. I det senare lagret fanns rikligt med vanligtvis skarpkantade 0,1–0,3 meter stora stenar utan inbördes sammanhang. Lagret var mycket rikt på djurben och fynd. Överst fanns ett upp till 0,4 meter tjockt kulturlager. Två bebyggelsefaser kunde iakttas, men syllar och golvbeläggning var dock fragmentariskt bevarade. I ett av husen fanns en rund stenkantad eldstad ca 2 meter i diameter.

I bottenleran fanns täta rader med stolphål, i vissa fall med fragmentariskt bevarade trärester. Raderna har tolkats som vågbrytare i förlängningen av de tomtgränser längre upp på land, som låg vinkelrätt mot strandlinjen. Speciell uppmärksamhet knyter sig till de fynd som gjordes i sjösanden mot bottenleran innanför dessa stolprader. Här påträffades bl a två guldringar och två pärlhalsband. Halsbanden bestod av 70 respektive 30 pärlor, de flesta guldfoliepärlor men här fanns också en del karneolpärlor. Tre guldfiligranspärlor ingick i det största halsbandet. Här låg också en bunt med tre mycket stora brynen, en spjutspets och en gång hela kärl av Östersjökeramik med bottenmärken. Alla fynden har en klar 900-talskaraktär. Hur dessa fynd hamnat i vattnet är svårt att säga. Sannolikt har de deponerats i vattnet – en skatt, ett offer?

Förundersökning 1996 (VA-ledning)

Undersökningsområdet var beläget i den södra delen av Svarta jordsområdet i Sigtuna, i slutningen från Stora gatan och ner mot Strandvägen. Undersökningen föranleddes av schaktning

för VA mellan det gamla huset och det nya huset på tomten. VA-schaktet var 23 meter långt och 1–2 meter brett. Schaktet följde en äldre ledning varför undersökningen framförallt gick ut på att dokumentera schaktväggarna genom profilritning. Schaktets övre del, ca 4–5 meters längd, var helt störd. Här framkom dock i den södra schaktväggen en 0,75 m bred grundmur. Den var murad med kalkbruk och bevarad i tre stenskiift. Stenarna i muren var 0,3–0,5 m stora. Samma mur var framme i samband med en mindre arkeologisk undersökning 1943 (SR 56) mellan VA-schaktet och det gamla huset.

I schaktets övre del upp mot Stora gatan låg markytan +4,85 möh och i dess nedre del nederkanten på +4,1 möh. Kulturlagrens sammanlagda tjocklek var upp till 1 m. Lagerföljden var i stort densamma som i det angränsande stora utgrävningsschaktet i söder. De undre lagren var avsatta i vatten antingen utkastade eller som utfyllnad. De övre lagren från 1200- och 1300-talen var avsatta i anslutning till den bebyggelse som etablerades när strandzonen höjde sig upp ur Mälaren.

I både kv Professorn 2 och 4 framkom spår av plattformar som byggts ut i vattnet och på vilka uppfördes hus redan under 1100-talet. Dessa plattformar var kantade med tätt ställda relativt klena pålar för att ge stadga åt utfyllnaderna. I VA-schaktet något högre upp framkom två 6–7 meter långa plattformar byggda av sten, 0,2–0,7 m stora stenar. Stenpackningarna var ca 0,4 m höga, byggda i två skift och en gång helt jordfria. Mellan stenarna fanns på sina ställen en lös fyllning av nersilad kulturjord och ben. Båda plattformarna var nedgrävda i framkanten mot vattnet och framkanten stöddes av en rad med relativt klena nerslagna stolpar. Den längst ner belägna plattformen var anlagd med bakkanten ovanpå framkanten på den andra plattformen högre upp. Båda är anlagda på nivåer runt +3,5 möh.

Professorn 4, 1996

Undersökningsområdet var beläget i den södra delen av Svarta jordsområdet i Sigtuna, i slutningen från Stora gatan och ner mot Strandvägen. Undersökningsområdets övre kant ligger idag på +5,4 möh och nederkanten på +3,2 möh. Undersökningen föranleddes av villabyggnation. 1995 gjordes arkeologiska undersökningar i intilliggande Långgränd (schakten gränsar till varan-

dra) och i kv Professorn 2 (ca 15 meter mellan utgrävningsschakten). Härvid gjordes flera nya iakttagelser vad gäller strandförskjutning, strandfrontens utseende och stadsgårdens disposition söder om Stora gatan.

De medeltida kulturlagren låg nästan direkt under grässvålen. Kulturlagrens sammanlagda tjocklek var från 0,2 meter i söder och 1,2 meter i norr. De undre lagren var avsatta i vatten antingen utkastade eller som utfyllnad. De övre lagren kunde dateras till slutet av 1100-talet, 1200- och 1300-talen och var avsatta i anslutning till den bebyggelse som etableras när denna del av strandzonen höjt sig ur Mälaren. Genom att konstruera plattformar ut i vattnet har det emellertid gått att uppföra hus här redan under 1100-talets första hälft. Plattformarna var kantade med tätt ställda relativt kläna pålar för att ge stadga åt utfyllnaderna. Liknande plattformar påträffades också i kv. Professorn 2, men tolkades då som förlängning av tomtgränsen ut i vattnet/vågbrytare eller ingående i någon form av bryggkonstruktion, en tolkning som nu modifierats. Plattformbyggen av liknande slag har tidigare framkommit vid arkeologiska undersökningar i Trondheim.

De vattenavsatta lagren utgjordes i botten av ett några centimeter tjockt lager med fin sjösand. Däröver låg ett 0,1–0,2 meter tjockt torvigt lager som också innehöll rikligt med djurben och fynd av 1000-talskaraktär. Nästa lager var ca 0,15–0,35 meter tjockt och bestod av grå-gulaktig bitvis grov sand, ofta skiktad i olika fraktioner. I lagret fanns också bitvis rikligt med vanligtvis 0,10–0,30 meter stora och skarpkantade stenar utan inbördes sammanhang. Här fanns också snäckor av en art som trivs i bräckt vatten, vilket visar att lagret bildats innan eller alldeles efter att Mälaren avsnörts från Saltsjön. Djurben och andra ben förekom rikligt. Rikligt med avfall från kammakarverkstäder och runristade revben tillhör också fynden. Det kulturlager som tillhörde den högmedeltida bebyggelsen var upp till 0,8 meter tjockt. Flera bebyggelsefaser kunde iaktas och bebyggelsen upphörde inte förrän vid 1300-talets mitt. Därefter har området stått öde fram till den nybyggnation som nu skedde.

Husen låg på båda sidor om en genomgående gårdspassage från Stora gatan och ner mot vattnet. Husen hade eldstaden, en öppen härd, mitt på golvet. Vad gäller funktionen är husen av samma slag som de hallar som återfinns längst

bak på de bättre undersökta gårdstomterna norr om Stora gatan. Undersökningens resultatet visar att bebyggelsemönstret är detsamma på båda sidor om gatan – fast spegelvänt, dvs att även gårdarna mot vattnet vänder sig mot gatan. Efter att bebyggelsen upphört har flera stensatta och stentäckta rännor grävts ner i marken. Vattnet i rännorna har runnit uppifrån och ner mot stranden. Intill rännorna fanns en drygt 2x2 meter stor stensättning. Kanske har dessa anläggningar någonting med kvarnverksamhet att göra. Datering: senmedeltid?

Flera myntfynd gjordes och tillsammans med keramikprofilen finns goda möjligheter att datera de olika bebyggelsefaserna med ganska stor noggrannhet. Till de allra intressantaste fynden hör ett par myntprovpräglingar från perioden 1240–1280. Av tidigare fynd framgår att myntningen i Svealand återupptas omkring 1180 och då i Sigtuna.

De nya fynden tyder på en kontinuerlig myntning, att det funnits ett mynthus, i Sigtuna under perioden 1180–1280. Detta förhållande jämte andra tidigare kända pekar entydigt på att esternas härjning av Sigtuna 1187 var en enstaka historisk händelse utan betydelse. Sigtuna blomstrar under hela 1200-talet och stadens nergång är istället parallell med många andra städer, dvs att den var en följd av den allmänna ekonomiska krisen under 1300-talet. Befolkningen i Sigtuna minskade, tomter slogs ihop och bebyggelsen glesnade. Sigtuna blev, liksom många andra städer, ofrivilligt en trädgårdsstad och på den vägen har det fortgått.

Undersökningarna i både kv Professorn 2 (1995) och 4 var inte bara ovanligt fyndrika. Här påträffades också många fynd utöver det vanliga. I torven och sanden mot den gamla sjöbottnen påträffades 1995 bl a två guldringar och 2–3 halsband med pärlor av guldfiligran, guldfolie och karneol, en bunt med stora brynen, en spjutspets, nästan hela vackert dekorerade äldre svartgodskärl med bottenmärken osv. Dessa små rika fynd tolkades som offer som gjorts vid upprepade tillfällen. Kanske som tack för trygg återkomst efter en lång och farofylld färd i t ex österled, till Ryssland och Bysans, offrade man något litet av de dyrbarheter man förde med sig hem i strandbrynet på ca 2 meter vattendjup.

Med årets undersökning gavs en unik möjlighet att pröva denna något fantasifulla hypotes.

Rimligtvis borde liknande fynd påträffas mot botten även här om det skulle bli någon substans i hypotesen. Så blev också fallet; en guldring och rikligt med guldpärlor, glasskärvor från Bysans och Syrien, bysantinska blysigill bl a med inskrifter på grekiska, sepulkralstenar och amforor från Bysans, uppståndelseägg och miniatyryxor från Ryssland. De förmodade offren har gjorts under slutet av 900-talet och 1000-talet. Bottenleran låg på 3,3–2,4 meters höjd över nuvarande markyta.

Långgränd, 1996

Den arkeologisk undersökningen i Långgränd utfördes i samband med schaktning för VA-ledningar. Undersökningen skedde under tiden september till och med december 1995. Schaktet var drygt 60 meter långt och 1,2 meter brett. Kulturlagrens tjocklek varierade mellan 0–1,2 meter.

Tolkningarna av materialet som framkom är något komplicerade. Detta berodde delvis på att stora delar av schaktet var omrört på grund av sentida ledningsdragningar och att de övre delarna var kraftigt uttorkade. I huvudsak påträffades och undersöktes dock rester efter ett antal på varandra liggande kavelbroar samt anläggningar

och kulturlager som hade avsatts i en strandnära miljö. Kavelbroarna var uppbyggda av tvärgående klavor och var mest välbevarade i den nordligaste delen av schaktet. I den nedre delen fanns också minst tre olika faser av stenkonstruktioner mot botten av schaktet. Dessa låg i nära anslutning till den dåvarande strandlinjen och har troligen använts som strandskoning. Vid stenkonstruktionerna framkom också rader av stockar som var nedslagna i den glaciala leran. Dessa har sannolikt använts som förankring av båtar och ligger i linje med tomtgränserna. I övrigt dokumenterades ett så kallat transgressionslager med datering till 1100-tal. Lagret har sannolikt bildats genom att strandkanten successivt har förflyttats högre upp på tidigare torr mark. Liknande lager har påträffats vid ett flertal undersökningar i Sigtuna som har legat längs den medeltida strandlinjen, bland annat i kvarteret Professorn 2 (1995–96) och Professorn 4 (1996).

Fyndmaterialet från undersökningen är relativt omfattande. Bland annat framkom stora mängder keramik (AII, AIV, BI, BIIä, amfora, CI och CII), järnföremål och hantverksspill från hornhantverk. Dateringen av fyndmaterialet är i huvudsak 1000–1200-tal.